

Langzaam Kijken, Kunstbeschouwing door Harrie Frijns

"Kijken doe je met je ogen, maar zien doe je met je verstand en je gevoel.

Daarom zien wij de dingen ook altijd anders dan een ander en geven kunstenaars de realiteit heel verschillend weer."

Kennis over kunstgeschiedenis is heel boeiend en interessant, maar zij geeft jou geen antwoord op de vraag waarom jij het ene schilderij mooi vindt en het andere lelijk. Daar is een heel ander soort kennis voor nodig. Psychologische kennis over onze waarneming, ons denken, voelen en hun onderlinge samenhang. En dat niet alleen van ons bij het waarnemen van de realiteit, maar vooral ook van de kunstenaar bij het weergeven van diezelfde realiteit. Want in de overeenkomst tussen mijn waarnemen en zijn weergeven, juist daar ligt de schoonheid. Aangezien er nog geen kunstbeschouwingsmethodiek bestond die ook de beleving van mooi en lelijk in haar onderzoek betreft, heb ik deze jaren geleden zelf ontwikkeld en wil deze dit najaar in de Burcht met geïnteresseerden delen. Een oud cursist heeft eens gezegd: "Een schilderij is als een cadeau. In deze cursus heb ik geleerd hoe ik ze uit moet pakken." Het wordt dus cadeautjes uitpakken in de Burcht en dat doen we vanuit drie verschillende invalshoeken. Als eerste bestuderen wij de drie **basisbeeldelementen**; kleur, penseelstreek en compositie. Nadat we hen grondig onder de loep genomen hebben, leer je de typische sfeer omschrijven die de schilder in zijn werk gelegd heeft. Het typisch eigene van elke schilder ligt immers in zijn toepassing van de basisbeeldelementen en niet zozeer in zijn onderwerpen. Naast de schoonheid van kleur, compositie en penseelstreek bestaat er ook nog de schoonheid van een bloem, een lijf, een landschap of een karakter. Die schoonheid vangt de kunstenaar met het tweede aspect van zijn vak: **de natuurnabootsing**. Naar een voorstelling waarin de realiteit perfect is nagebootst kijken wij heel anders dan naar een afbeelding waarin dat niet gebeurt. Hoe dat kijken precies werkt en waarom kunstenaars de realiteit zo verschillend in beeld brengen, wordt nu helder voor je. Bij deze twee invalshoeken ligt het accent op de vraag hoe de schilder de dingen weergeeft. Bij de laatste invalshoek; **de verhalende inhoud** gaat het vooral om wat de schilder ons te vertellen heeft. En het gaat natuurlijk om de combinatie van beiden zoals dat in het gewone leven ook het geval is: Hoe vertelt iemand *wat*? Het gaat dus niet alleen om het verhaal (de kunsthistorische kennis), maar vooral om de toon waarop het verteld wordt. We starten dit najaar met de basisbeeldelementen en afhankelijk van het tempo waarin de groep hier grip op krijgt volgt de rest van het verhaal. Het gaat vooral om het plezier van het samen kijken, zien, beleven en begrijpen.

De cursus wordt gegeven op donderdagavond van 20.00 - 22.00 uur.

De geplande data van dit seizoen zijn: 11, 25 okt. 8, 22 nov. 6, 20 dec. 2018 10, 24 jan. 7, 21 febr. 7, 21 mrt. 4, 18 apr. 2 mei 2019